

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Луцьк

30 квітня 2025 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі:
головуючого судді [REDACTED]
з участю секретаря [REDACTED]
судового засідання [REDACTED]

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань кримінальне провадження, що внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22023130000000245 від 29.03.2023, про обвинувачення **Ленюка Ярослава Степановича**, 05 травня 1981 року народження, який народився у селищі Восточний Серовського району Свердловської області російської федерації, зареєстрований та проживає у м.Луганськ, вул.Пархоменко, буд.45, кв.40, Луганської області, громадянин України, несудимий,

у вчиненні злочину, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України,

за участю сторін кримінального провадження:

прокурора [REDACTED]
захисника [REDACTED]

ВСТАНОВИВ

Верховною Радою України Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

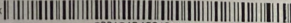
До системи адміністративно - територіального устрою України входять АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Луцький міськрайонний суд

Волинської області

Марчук

*321*42482121*1*1*

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської та інших областей відноситься до території України.

У результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ та відповідно до Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Луцький міський районний суд
Волинської області

Марчук

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 року №1085-р «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та переліку населених пунктів, що розташовані на лінії зіткнення» затверджено перелік населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження. Зокрема, додатком 1 до вищезазначеного розпорядження такою територією визначено Сєвєродонєцький район Луганської області.

Незважаючи на викладені вище обставини, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами російської федерації, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдо-референдумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Запорізької, Луганської, Херсонської областей до складу суб'єктів російської федерації, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

З початку тимчасової окупації території Луганської області, представниками так званої «лнр», підконтрольними політичному керівництву держави-агресора рф, організовано та розпочато діяльність системи органів влади та їх структурних підрозділів, які, відповідно до чинного законодавства України, визнані незаконними.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст.9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та

законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів України відносяться органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військові служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовані або правоохоронні функції.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

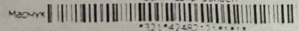
Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 13.07.2023 № 224 внесені зміни до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22 грудня 2022 року № 309 та викладено нову редакцію переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією. Згідно зазначеного переліку вся територія Северодонецького району Луганської області, перебуває під тимчасовою окупацією та оточенні (блокуванні) з боку рф та незаконного збройного формування, так званого «лнр».

Відповідно до ст. 6 т.зв. «конституції луганської народної республіки»: «державна влада в «луганській народній республіці» здійснюються на основі розподілу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади самостійні. Державну владу в луганській народній республіці здійснюють голова луганської народної республіки, народна рада луганської народної республіки - парламент луганської народної республіки, рада міністрів луганської народної республіки - уряд луганської народної республіки».

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками рф з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР»») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Луганський місцевий суд
Волчанський район

Так, з метою функціонування незаконного правоохоронного органу, підризу авторитету української влади серед місцевого населення, підміни елементу примусу та контролю в особі правоохоронних органів України 09.03.2023 незаконно створений правоохоронний орган - «отдел министерства внутренних дел российской федерации «Кременской» зареєстровано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб російської федерації (далі за текстом - ЕГРЮЛ), до якого здійснюють набір співробітників серед місцевих мешканців Луганської області, в тому числі і серед колишніх (звільнених) працівників Міністерства внутрішніх справ України.

Згідно зі ст. 1 закону т.зв. лпр «Про поліцію»: поліція луганської народної республіки є державним правоохоронним органом виконавчої влади, призначеним для захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян республіки, іноземних громадян, осіб без громадянства, для протидії злочинності та іншим протиправним діям, охорони громадського порядку, власності та для забезпечення громадської безпеки.

Відповідно до ст. 2 вищезазначеного закону основними завданнями поліції є:

- забезпечення особистої безпеки громадян, захист життя, здоров'я, честі, гідності, прав, свобод, інтересів та майна громадян від злочинних та інших протиправних посягань;
- профілактика, попередження та припинення злочинів та адміністративних правопорушень;
- виявлення та розкриття злочинів, здійснення попереднього розслідування у формі дізнання у кримінальних справах;
- провадження у справах про адміністративні правопорушення, виконання адміністративних покарань;
- охорона та забезпечення громадського порядку;
- забезпечення безпеки дорожнього руху;
- державний захист потерпілих, свідків та інших учасників кримінального судочинства, суддів, прокурорів, слідчих, посадових осіб правоохоронних та контролюючих органів, а також інших осіб, що захищаються;
- здійснення експертно-криміналістичної діяльності.

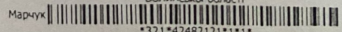
Так, Ленюк Я.С. будучи, проросійськи налаштованою особою, яка за порушення дисципліни в 2014 році була звільнена з посади старшого оперуповноваженого відділу розкриття злочинів, учинених іноземцями та відносно них управління карного розшуку ГУМВС України у Луганській області, приблизно у березні 2023 року більш точна дата та час органом досудового розслідування не встановлена, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Кременна Кременської міської громади Северодонецького району Луганської області, прийняв пропозицію від невідомої особи під час досудового розслідування осіб із числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора російської федерації та надав добровільну згоду на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі, мовою оригіналу: «Отдел министерства внутренних дел российской федерации «Кременской», створеному на тимчасово окупованій території Кременської міської громади Северодонецького району Луганської області.

Починаючи приблизно з березня 2023 року Ленюк Я.С., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, добровільно та ініціативно зайняв посаду, мовою оригіналу «начальника ОМВД росии «Кременской», із місцем фактичного розташування: Луганська область, м. Кременна, площа Красна, буд. 6, при цьому розуміючи, що вказаний незаконний правоохоронний орган фактично узурупав виконання повноважень підрозділів Національної поліції України.

Відповідно до займаної Ленюком Я.С. посади, останній наділений повноваженнями діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території м. Кременна Кременської міської громади Северодонецького району Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф

Луганський міський районний суд
Валінської області

Марчук

*321*42482121*1*1*

шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на окупованій території України.

Так, Ленюк Я.С., в порушення конституційних прав та свобод людини і громадянина, діючи умисно, підтримуючи діяльність окупаційної адміністрації держави-агресора на території Кременської міської громади Северодонецького району Луганської області та реалізуючи її рішення, будучи мовою оригіналу «начальником ОМВД россиі «Кременской» у незаконному правоохоронному органі – мовою оригіналу «Отдел министерства внутренних дел российской федерации «Кременской», на виконання наданих йому владних повноважень у вказаному органі, забезпечував впровадження та реалізацію положень кримінального та адміністративного законодавства рф на тимчасово окупованій території Кременської міської громади Северодонецького району Луганської області, шляхом застосування норм кримінального та адміністративного кодексів держави-агресора до осіб, які вчинили правопорушення виходячи із економічних і політичних реалій російського суспільства, чим порушував конституційні гарантії особи на справедливий і неупереджений суд на окупованій території України.

Обвинуваченому Ленюку Я.С. інкримінується добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України.

Судовий розгляд у межах цього кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого Ленюка Я.С. (in absentia), який показань суду не надавав, будь-яких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 08.01.2025 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом щодо Ленюка Я.С., який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст. 111-1 КК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченого Ленюка Я.С. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим останній викликався в судові засідання в порядку ст.323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Ленюка Я.С., який в свою чергу повинен був знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачений над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про його наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченого Ленюка Я.С. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останнім його невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «g» п.3 ст.14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст.63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

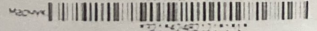
Водночас, це кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Західного регіонального центру з надання безоплатної вторинної правничої допомоги.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченого Ленюка Я.С. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченого Ленюка Я.С. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, тобто в добровільному зайнятті громадянином

Луцький міськрайонний суд

Волинська область

України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, повністю доводиться зібраними та дослідженими в ході судового розгляду доказами.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок [REDACTED] суду показав, що в серпні 2024 року при зустрічі працівники поліції повідомили, що Ленюк Я.С. займає посаду в ЛНР. При огляді Телеграм каналу він виявив публікацію про поліцію ЛНР, де в зеленому камуфляжному одязі був присутній Ленюк Я.С. Останній міг працювати за особистим бажанням, оскільки якби він не погодився, йому б не видали зброю. Особисто йому Ленюк Я.С. не повідомляв про намір працювати в МВД ЛНР.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок [REDACTED] показав суду, що знає обвинуваченого Ленюка Я.С., оскільки разом навчалися, раніше спілкувалися. з 2009 по 2014 роки працювали разом в одному управлінні. Після 2014 року він виїхав, а Ленюк Я.С. залишився в м.Луганськ. У 2015-2016 обвинувачений працював в Інституті внутрішніх справ, після 2024 року з різних джерел йому стало відомо, що Ленюк Я.С. працював із збройним формуванням. На відеозаписі особисто бачив, як Ленюк Я.С. у Старобільському МВД брав участь в нараді з представлення незаконних збройних формувань та поліції. Він не виглядав морально подавленим. Неодноразово бачив Ленюка Я.С. у форменному одязі, згодом обвинувачений очолив Кременський відділ поліції. Вважає, що останній не зміг би зайняти таку посаду під примусом, і це був його свідомий вибір.

Показання свідків [REDACTED] є чіткими, послідовними та дають змогу частково відтворити всі обставини кримінального правопорушення, які були до, на момент та після його вчинення. Немає в суду обґрунтованих підстав вважати, що останні оговорюють обвинуваченого, оскільки в суді не було встановлено таких об'єктивних причин, а їх показання повністю узгоджуються між собою та відповідають й іншим доказам у справі.

Окрім показань свідків винуватість Ленюка Я.С. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами, дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

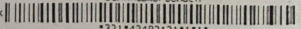
Так, дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 14.08.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що в мережі Інтернет месенджера «Телеграм» каналу «МВД по Луганской народной республики», розміщена публікація від 07.03.2022 (мовою оригіналу) «Организована работа Старобельского городского отдела внутренних дел МВД ЛНР», де в кадрі відеоролика зображений Ленюк Я.С., який приймає участь у нараді незаконного формування т.зв. «мвд лнр», одягнутий у камуфльовану форму, яку використовують незаконні формування з розпізнавальними знаками розрізнення.

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 15.08.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що в мережі Інтернет месенджера «Телеграм» групи «Кремінна це Україна», розділу «Колаборанти Кременської громади» міститься фото Ленюка Я.С. з текстом (мовою оригіналу) «Во временно оккупированной Кременной представили начальника местной полиции. На эту должность был назначен Ленюк Ярослав Степанович, 05.05.1981 р.н. В 2014 изменил присяге и перешел на сторону врага. Начиная с 22.02.2022 Ленюк принимал активное участие в оккупации населенных пунктов Станица- Луганская и Счастье».

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 17.05.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на сайті «Предоставление сведений из ЕГРЮЛ/ЕГРИП в электронном виде», встановлено факт реєстрації «отдел министерства внутренних дел российской Федерации «Кременской». У виписці зазначено, що датою реєстрації є 09.03.2023, у графі должность - «начальник», а у графі «Фамилия, имя, отчество» - Ленюк Ярослав Степанович.

Луцький міський районний суд
Волинської області

Марчук

*7314294871311*1*1*

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду інтернет сторінки від 12.06.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено сторінку за посиланням (<https://www.rusprofile.ru/id/1239400001895>, яка містить відомості про такий званий «відділ міністерства внутрішніх справ російської федерації «Кремінський», дані про присвоєння коду юридичної особи, дату реєстрації - 09.03.2023, а також начальника - Ленюка Ярослава Степановича.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду від 15.08.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на інтернет-сторінці в соціальній мережі «VK» за посиланням <https://vk.com/id78185688> обвинувачений Ленюк Я.С. одягнений на фотографіях в камуфляжну форму російського зразка, також міститься картинка з написом « С днем россиі! Мы вежливо просили их не расширяться на Восток. Искренне ваш МИД», зображення з кулаком і георгіївською стрічкою, а також картинка «мы вам можем напомнить, кто выиграл 2-ю мировую!!!».

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду від 15.05.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що оглянуто сайт «Миротворець» (<https://myrotvorets.center>) та виявлено публікацію, що стосується Ленюка Ярослава Степановича із його зображенням, анкетними даними та відомостями про наявність акаунтів в соціальних мережах. Ленюк Я.С. являється членом терористичної організації «лнр» та доцентом кафедри кримінального права і кримінології ГУ ЛНР «Луганская академия внутренних дел имени Е.А. Дидоренка».

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 15.05.2023 за участю свідка [REDACTED], встановлено, що остання за сукупністю ознак впізнала особу на фото №4 (Ленюка Я.С.), з яким познайомилася при перевірці документів та мобільного пристрою на вулиці.

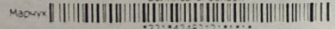
Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 16.08.2024 за участю свідка [REDACTED], встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №2 (Ленюка Я.С.), з яким спілкувалися з 2010 по 2014 роки під час роботи у ГУМС у Луганській області та проживанням у м.Свердловську приблизно з серпня по вересень 2014 року.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду від 16.08.2024, який був проведений за участю свідка [REDACTED] та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що в мережі Інтернет месенджера «Telegram» каналу «МВД по Луганской народной республики», де розміщена публікація від 07.03.2022 (мовою оригіналу) «Организован работа Старобельского городского отдела внутренних дел МВД ЛНР», свідок в кадрі відеоролика впізнав Ленюка Я.С., який приймає участь у нараді незаконного формування т.зв. «мвд лнр», одягнений у камуфльовану форму, яку використовують незаконні формування з розпізнавальними знаками.

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 13.08.2024 за участю свідка [REDACTED], встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №2 (Ленюка Я.С.), з яким навчався в одному університеті та працювали у ГУМС у Луганській області.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду від 16.08.2024, який був проведений за участю свідка [REDACTED] та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що в мережі Інтернет месенджера «Telegram» каналу «МВД по Луганской народной республики», де розміщена публікація від 07.03.2022 (мовою оригіналу) «Организован работа Старобельского

Луганський міський районний суд
Волинської області

городского отдела внутренних дел МВД ЛНР», свідок в кадрі відеоролика впізнав Ленюка Я.С., який приймає участь у нараді незаконного формування т.зв. «мвд лнр», одягнутий у камуфльовану форму, яку використовують незаконні формування з розпізнавальними знаками розрізнення.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду інтернет сторінки від 11.06.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на інтернет сторінці «Народний совет лнр «Закон о полиции»» (мовою оригіналу), яким передбачено так звані «правові підстави» закріплені у ст.ст. 2. 6. 8 указанного псевдо «закону» діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території м. Кремінна Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і функціонування незаконно створеного правоохоронного органу рф на окупованій території України.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду інтернет сторінки від 11.06.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на інтернет сторінці «Народный совет лнр «Закон о полиции»» (мовою оригіналу) міститься т.зв. «Указ Главы Луганской народной республики об упразднении Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики».

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду інтернет сторінки від 12.06.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що оглянуто Федеральний закон рф від 07.02.2011 «О полиции», де передбачено так звані «правові підстави» діяльності псевдо правоохоронного органу діяти від його імені на захопленій території, що забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на окупованій території України. Зокрема в ст.4 вказаного закону зазначено, що «руководство деятельностью полиции осуществляет в пределах своей компетенции руководители подразделений полиции. Руководители подразделений несут ответственность за выполнение возложенных на полицию обязанностей».

Дослідженнями в судовому засіданні протоколами огляду інтернет сторінок від 12.06.2024, які були проведені та оформлені з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що оглянуто інтернет сторінки «Конституция российской федерации» і «Конституция луганской народной республики» (мовою оригіналу), якою зафіксовано діяльність і порядок створення так званих державних органів на тимчасово окупованій території Луганської області України.

Дослідженням в судовому засіданні протоколом огляду від 04.05.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на сайті за посиланням «<https://главлнр.рф>» під назвою «Глава Луганской Народной Республики», яким у розділі «Документы» знайдено «Указ Главы Луганской Народной Республики об образовании администраций городов и районов Луганской Народной Республики», реєстраційний номер УГ-125/22 ВІД 03.03.2022. Згідно вказаного псевдонказу один із незаконних органів влади створений на території Кременського району Луганської області, а саме «администрация кременского района».

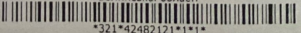
Згідно листа Міністерства закордонних справ України від 30.03.2023 встановлено, що Ленюк Я.С. не звертався з клопотаннями про вихід з громадянства України та з питання оформлення подання про втрату ним громадянства України, продовжує перебувати громадянином України.

Крім того, під час судового розгляду досліджені такі документи, як: витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань №22023130000000245 від 29.03.2023 за ч.7 ст.111-1 КК

Луцький міський районний суд

Волинської області

Марчук

*321*42482121*1*1*

України; постанова про визначення підслідності кримінального правопорушення у кримінальному провадженні від 23.04.2024; постанови про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 07.04.2023, 30.04.2024, постанова про створення слідчої групи для здійснення досудового розслідування та визначення старшого слідчої групи, який керуватиме діями інших слідчих від 07.05.2024, постанова про створення слідчої групи від 15.07.2024.

Відомості, встановлені у зазначених документах, не є доказами винуватості обвинуваченого Ленюка Я.С. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України. Водночас, ці дані свідчать про дотримання норм чинного кримінального процесуального законодавства під час здійснення досудового розслідування по даному кримінальному провадженню.

Згідно з ст.94 КПК України суд, керуючись законом, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Суд враховує, що практика Європейського суду з прав людини вказує на необхідність оцінювати докази, керуючись критерієм доведення «поза розумним сумнівом». Таке доведення має впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою (Рішення ЄСПЛ від 14.02.2008 у справі «Кобець проти України» п.43). Також має братися до уваги якість доказів, включаючи те, чи не ставлять обставини, за яких вони були отримані, під сумнів їхню надійність та точність (Рішення ЄСПЛ від 11.07.2013 у справі «Веренцов проти України» - п.86).

Вищевказані показання свідків та письмові докази узгоджуються між собою, не містять суперечностей, які б могли поставити під сумнів їх правдивість та достовірність.

Відповідно до ст.129 Конституції України та ст.7 КПК України основними засадами судочинства в Україні є верховенство права, законність, рівність усіх учасників судового розгляду перед законом і судом, повага до людської гідності.

Враховуючи ті обставини, що Ленюк Я.С. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, знає про розпочате щодо нього кримінальне провадження і впродовж тривалого часу переховується від органів досудового розслідування, ухвалою суду від 08.01.2025 постановлено рішення про здійснення спеціального судового провадження стосовно вказаного вище обвинувального акту та, відповідно, судовий розгляд проводився за відсутності обвинуваченого. У зв'язку з цим обвинувачений Ленюк Я.С. не був допитаний судом в якості обвинуваченого по суті пред'явленого йому обвинувачення.

Відповідно до ч.2 ст.7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

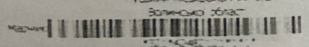
Отже, кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п.п. 2, 3, 10 ч.1 ст.7 КПК України).

Суть принципу законності відповідно до ч.1 ст.9 КПК України, крім іншого, полягає у тому, що під час кримінального провадження суд, прокурор та слідчий зобов'язані неухильно додержуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Згідно з ч.1 ст.10 КПК України суть принципу рівності перед законом і судом полягає у тому, що не може бути привілеїв чи обмежень у процесуальних правах, передбачених цим

Україна: Міністерство юстиції

Відомості про

Кодексом, за будь-якими ознаками, у тому числі за політичними переконаннями.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч.3 ст.323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст.2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Обвинувачений Ленюк Я.С., будучи обізнаним, що відносно нього розпочато кримінальне провадження та обвинувальний акт направлено до суду, у судові засідання не з'явився, незважаючи на судові повістки (оголошення), опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, також шляхом здійснення альтернативних заходів.

Зважаючи достатньо забезпеченими під час судового розгляду процесуальні права сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів на підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, які закріплено в ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

Зазначене кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинувачених, зокрема, права на захист, на доступ до правосуддя, таємниці спілкування, невтручання у приватне життя.

Судом під час судового розгляду справи вживалися всі заходи для виклику обвинуваченого Ленюка Я.С. до суду та повідомлення про дату і час розгляду справи для забезпечення права на захист, також судом здійснені усі передбачені законом заходи щодо дотримання прав обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Виходячи з положень ст.ст. 23, 24 КК України умисел є однією з форм вини, яка включає в себе інтелектуальну та вольову ознаки: усвідомлення характеру свого діяння, передбачення його наслідків та бажання чи свідоме допускання їх настання.

Суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень характеризується прямим або непрямым умислом. У ряді складів кримінальних правопорушень за ч.ч. 2, 5, 7 ст.111-1 КК важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

У ряді складів кримінальних правопорушень, у тому числі, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом фото та відеоматеріалами, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено зображення Ленюка Я.С. у форменому військовому одязі, що бере участь у різного роду нарадах, заходах держави агресора та окупаційної влади.

Зазначене є беззаперечним свідченням невимуженості його поведінки, відсутності будь-якого примусу щодо нього, а відтак, і цілковитої добровільності його дій.

Окрім того, окупація території Луганської області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мала відкритий характер, а тому Ленюк Я.С., маючи вищу

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Маршук

*321*42482121*1*1*

юридичну освіту, працюючи на посаді старшого оперуповноваженого відділу розкриття злочинів, вчинених іноземцями та відносно них Управління карного розшуку ГУМВС України у Луганській області, відповідно, і достатнього рівня спеціальних знань в галузі права, займаючи у незаконному правоохоронному органі посаду «начальника ОМВД росії «Кременской»» (мова оригіналу), очевидно усвідомлював суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачав його суспільно небезпечні наслідки і бажав їх настання, тобто діяв з прямим умислом.

Дослідивши наведені вище докази, суд не знайшов підтвердження того, що Ленюк Я.С. був вимушений зайняти зазначену вище посаду та діяв під фізичним чи психічним примусом з боку осіб, які представляли іноземну державу - росію.

Так, показаннями свідків [REDACTED] підтверджується саме добровільне зайняття Ленюком Я.С. вказаної посади, оскільки не надано доказів того, що Ленюк Я.С. не мав можливості відмовитися та не встановлено факту психічного примусу, погроз і фізичного примусу щодо останнього. Зокрема, захисником не зазначено, у чому саме полягав фізичний примус, та не названо будь-яких осіб, які здійснювали на обвинуваченого тиск і за яких обставин. Крім того, матеріали справи не містять даних про те, що Ленюк Я.С. перебував під психічним примусом.

З урахуванням вищевказаного суд встановив, що Ленюк Я.С. обіймаючи посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, добровільно зайняв зазначену вище посаду.

Підстав для визнання недопустимими доказів, які подані стороною обвинувачення, суд не вбачає, оскільки такі докази зібрані та отримані в порядку, передбаченому КПК України, будь-яких істотних порушень прав та свобод людини при цьому не виявлено.

Таким чином, порушень кримінального процесуального закону під час встановлення фактичних обставин вчинення злочину, які могли б істотно вплинути на висновки суду про винуватість обвинуваченого та на кваліфікацію дій або перешкодили чи могли б перешкодити суду повно і всебічно розглянути кримінальне провадження та ухвалити законне і обґрунтоване рішення, судом не встановлено.

За таких обставин, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч.1 ст.337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, суд, оцінивши кожний доказ та сукупність зібраних доказів за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, приходять до висновку, що Ленюк Я.С. своїми умисними протиправними діями, які виразилися в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, вчинив злочин, передбачений ч.7 ст.111-1 КК України.

Визначаючи ступінь суспільної небезпечності вчиненого кримінального правопорушення, суд повинен виходити із сукупності всіх обставин справи, зокрема, форми вини, мотиву і цілі, способу, обстановки і стадії вчинення кримінального правопорушення, тяжкості наслідків, що настали.

У відповідності до вимог ст.ст. 50, 65 КК України, при призначенні покарання обвинуваченому Ленюку Я.С., суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, яке, відповідно до вимог ст.12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжкого злочину, дані про особу обвинуваченого та обставини справи, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченого, судом не встановлено.

Суд вважає за необхідне не визначати обтяжуючу обставину - вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, оскільки така обставина відсутня у формулюванні обвинувачення.

На підставі викладеного, враховуючи обставини вчиненого кримінального правопорушення, дані про особу обвинуваченого, з огляду на тяжкість кримінального

Луцький міський районний суд
Волинської області

Масчук

правопорушення, конкретні обставини справи, суд, реалізуючи принцип законності, справедливості та індивідуалізації покарання, з огляду на положення ч.2 ст.50 КК України, суд враховує те, що останній, як громадянин України, вчинив умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решті населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, інформацію про стан здоров'я обвинуваченого, який не перебуває на обліках у лікаря нарколога чи психіатра та за допомогою до них не звертався, відомості про те, що останній раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, та на даний час проживає на тимчасово окупованій території.

З урахуванням наведеного, суд призначає обвинуваченому Ленюку Я.С. покарання у виді позбавлення волі в мінімальній межі, яке не можливе без ізоляції від суспільства, з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах, з конфіскацією всього належного йому майна на праві приватної власності, що буде відповідати меті призначення покарання відповідно до вимог ст.50 КК України.

Призначаючи обвинуваченому Ленюку Я.С. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч.2 ст.59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Ленюк Я.С. вчинив злочин проти основ національної безпеки України і санкція ч.7 ст.111-1КК України передбачає конфіскацію майна, вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Ленюку Я.С. на праві приватної власності майна.

Крім цього, враховуючи те, що Ленюк Я.С. вчинив особливо тяжкий злочин, суд вважає за необхідне на підставі ст. 54 КК України позбавити його спеціального звання - «майор міліції».

При цьому, з огляду на відсутність обставин, передбачених ст.66 КК України, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого обвинуваченим кримінального правопорушення, суд, при призначенні покарання останньому не вбачає підстав для застосування положень ст.69 чи ст.75 КК України.

На глибоке переконання суду, призначене покарання, яке необхідно відбувати реально, є виваженим, справедливим, необхідним і достатнім для виправлення й попередження вчинення як обвинуваченим, так і іншими особами, нових кримінальних правопорушень.

Враховуючи, що до Ленюка Я.С. застосовано додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд вважає за необхідне, з метою забезпечення конфіскації майна, залишити діючим захід забезпечення кримінального провадження у виді арешту майна останнього, який було застосовано ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 19.09.2024.

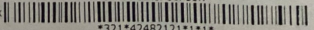
Строк відбуття покарання обвинуваченому необхідно рахувати з дня приведення вироку до виконання.

Ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 19.09.2024 щодо Ленюка Я.С., в порядку ч.6 ст.193 КПК України, обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Вирішуючи питання про запобіжний захід щодо обвинуваченого Ленюка Я.С., суд вважає, що обраний обвинуваченому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою необхідно залишити без змін до набрання вироком законної сили.

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Марчук

*321*42482121*1*

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 366-368, 371, 374, 376 Кримінального процесуального кодексу України, суд,

У Х В А Л И В

Ленюка Ярослава Степановича визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 12 (дванадцять) років з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах на строк 10 (десять) років, з конфіскацією всього майна, яке є власністю Ленюка Я.С.

На підставі ст.54 КК України позбавити **Ленюка Ярослава Степановича** спеціального звання - «майор міліції».

Строк відбування покарання **Ленюку Ярославу Степановичу** рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту його фактичного затримання.

Строк відбування покарання у виді позбавлення права обіймати посади у правоохоронних органах, обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Арешт, накладений ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 19.09.2024 на транспортний засіб марки DAEWOD LANOS, державний реєстраційний номер BV7840AA, червоного кольору, 2004 року випуску, об'єм двигуна 1498 см. куб., у зв'язку з необхідністю виконання додаткового покарання у виді конфіскації майна, залишити без змін.

Обраний в порядку ч.6 ст.193 КПК України щодо **Ленюка Ярослава Степановича** запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо скаргу не було подано.

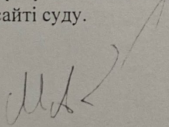
У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченого та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Масштаб: